

LATEN WIJ ONS SAMEN MET DE KERK VERHEUGEN

Door Fr. Mariano Di Vito, ofm cap.

Onze vreugde is groot. Samen met heel de Kerk verheugen wij ons, omdat de Paus die wij bijna 27 jaar lang volgden en liefhadden op 1 mei a.s. zalig zal worden verklaard. De Broeders Kapucijnen hebben ook nog andere redenen om dankbaar te zijn jegens de Heer, omdat Hij zijn Plaatsbekleder die het heilige volk Gods het derde millennium binnenleidde, reeds in deze wereld heeft willen verheerlijken.

Vanwege de persoonlijke band die in dat lang vervlogen jaar 1948 tussen de jonge priester Karol Wojtyła en Pater Pio werd gevestigd, welke daarna nog werd versterkt door de vele verzoeken om voorspraak die de bisschop van Krakau tot onze heilige medebroeder richtte, voelen wij ons in het bijzonder innig verbonden met de aanstaande Zalige, omdat hij doorslaggevend was in de herbevestiging van de waarheid. Het was feitelijk onder zijn pontificaat, op de 20^e maart 1983, dat het diocesane, cognitieve proces voor de Zaligverklaring van Pater Pio kon worden geopend, hetgeen tot dan toe niet mogelijk was wegens het ontbreken van het nodige "nulla osta". Het oude verbod om als pelgrim naar San Giovanni Rotondo te gaan was

destijds ook nog van kracht. Nadat echter op 23 mei 1987 die "bisschop gekleed in het wit" neerknielde bij de graftombe van de Broeder van Pietrelcina, in bewogen en stil gebed, met zijn hand op het blauw granieten blok van Labrador, groeide het aantal pelgrims in een hoog tempo. Het was Joannes Paulus II die aandrang op een bespoediging van het proces, terwijl hij tegelijkertijd verzocht om alle documenten grondig te bestuderen om alle twijfel omtrent de heiligheid van de Kapucijner broeder met de stigmata uit te sluiten. Hij was het ook die hem in 1999 zalig verklaarde en hem in 2002 heilig verklaarde. Het was bij deze gelegenheid, dat hij voor ons Kapucijner Broeders en voor Pater Pio's volgelingen, twee aangename verrassingen in petto had: hij stelde de verplichte gedachtenis van Pater Pio vast op de liturgische kalender van de Kerk en, als antwoord op de uitnodiging van de toenmalige minister van onze religieuze provincie, Fr. Paolo Maria Cuvino, beloofde hij aan het einde van zijn homilie een door hem gemaakt gebed voor de H. Pio van Pietrelcina uit te spreken. Ook danken we aan de vaderlijke goedheid van Joannes Paulus II

het verlenen van een volle aflaat aan de pelgrims, die de oude kerk van ons klooster in San Giovanni Rotondo bezoeken. En hij zou zeker heel gelukkig geweest zijn, als hij op 1 juli 2004 de grote, nieuwe kerk, gebouwd om de vele pelgrims te kunnen ontvangen en die vernoemd is naar de H. Pio van Pietrelcina, persoonlijk had kunnen inzegenen. Zijn gezondheid van dat moment liet dat echter niet toe, hij wenste niettemin ons een duidelijk teken te geven van zijn intieme vriendschap met de heilige Pater door het schenken van een monstrans. Om al deze redenen willen wij er op de komende 1e mei bij zijn op het St. Pietersplein. We kijken er echter ook naar uit, om nog éénmaal dicht bij de bron te zijn van zijn onderricht en voorbeeld en ons opnieuw over te geven aan zijn leiding, die in zijn apostolische brief 'Novo millennio ineunte' ons allen herinnerde aan de universele roeping tot heiligheid, die heiligheid die voor Joannes Paulus II en voor Pater Pio een doel was dat zij reeds hebben bereikt en dat voor ons een doel is dat naar hun voorbeeld nog moet worden nagestreefd.